

Derpaa Nr. $\frac{1}{36}$, som forklarede: Komp. udeblev i Søndags Aftes. Komp. faldt i Vandet som af Nr. 75 foran forklaret; det gik ganske saadan til; Premierl. Bahner stod i Nærheden og klappede i Hænderne, da han saa Komp. falde i; Komp. blev vaad til midt paa Livet; Premierl. B. sagde noget om, at det havde Komp. godt af, Ordene husker Komp. ikke. — Derefter marcheredes der noget i Marchkolonne og lidt før de naaede Mosedraget ved Krattet paa Eksercermarken befalede Premierl. B. Udvikling i Kæde til venstre, men da Folkene derved maatte have kommet ud i Mosedraget, sagde Løjtnant Hulegaard, at han først vilde forbi dette, men dertil svarede B., at det var en Ordre, som skulde adlydes, og saa maatte H. befale Udviklingen.

Opl. Rat.

Herved kom 2den Deling gennem Vandet, 1ste Deling var forbi.

Straks, da Mandskabet var kommet hjem, sagde Premierl. B. til Stabssergenten, at Nattegn og Orlov vare strøgne for den Dag, og der blev heller intet uddelt den Dag; næste Dag sagde Premierl. Tillisch, at der ingen Nattegn blev den Dag heller, det var for daarlig Indmarch paa Kasernen den foregaaende Dag og daarlig Kvarterorden.

Komp. kan ellers intet sige.

Komp. kender intet til Ophavsmændene til Aftalen; Komp. fik først Besked derom, da Komp. ca. Kl. $9\frac{1}{2}$ — $3\frac{3}{4}$ kom tilbage; Komp. kan ikke sige, hvem der fortalte ham derom, men Komp. kunde ikke gaa ind paa Kasernen, da Komp. ellers ikke kunde have været i Fred for de andre hele Vinteren.

Opl. Rat. Aftr.

Derpaa Hr. Premierl. Tillisch, som forklarer: Komp. havde talt med Premierl. Bahner, som er Komp.s foresatte, om, at Komp. vilde nægte alle Nattegn Søndag; og Premierl. B. sagde, at Komp. havde jo Paradet om Søndagen og kunde derfor gøre, som Komp. fandt rigtigst; Komp. har Ret til at uddele Nattegn, og mente derfor ogsaa at have Ret til at nægte dem.

Regelen er den, at en Mand, med hvem der intet har været i Vejen i en Uge, faar Nattegn om Søndagen, naar han beder derom, og dette have de vel nok vænnet sig til at betragte som en Ret; det bliver dog stadig sagt til dem, at det kun er en Begunstigelse, ingen Ret. Naar Komp. nægtede alle Nattegn, var det fordi der i det hele var nogen Uorden paa Kasernen om Lørdagen, idet der stod mange Par Støvler upudsede, Gulvene vare meget snavsede o. s. v.

Søndag Morgen var der en Mængde Mangler ved Pudsningen, kun Smaating, ganske vist, f. Eks. Hueknapperne vare slet pudsede og Messingdelene paa Geværerne, Nummerknapper, Mundingshætter ligeledes; derfor var det, at Komp. nægtede alle Nattegn.

Komp. og Prml. Bahner skiftes til at uddele Nattegn; naar Komp. har Nattegnene, har B. dem ikke, og omvendt.

Opl. Rat. Aftr.

Derpaa Løjtnant Hulegaard, som forklarer saaledes:

Komp. fik Ordre til at udvikle, lidt før man var naaet til Mosedraget, men nølede lidt med at udføre Ordren og gjorde opmærksom paa, at det var Komp. Hensigt at trække op paa Jernbanedæmningen for at undgaa Vandet, som stod lige op til Jernbanelinien; dette sagde Komp. henvendt til Prml. Bahner, som vel var ca. 75—100 Meter borte, men kunde se alt, hvad der foregik; Komp. kunde ikke anse sig berettiget til, da Ordren udtrykkelig blev gentagen, at unnlade at adlyde og udføre Ordren; som Komp. gjorde; Ordren blev gentagen med de Ord: det er en Ordre, som skal adlydes, og derefter adlød Komp. Befalingen, og Mandskabet kom saa derved ud i Vandet, som vel gik til Knæene enkelte Steder.

Da Manden faldt i Hedebækken, sagde Prml. Bahner, at det kom af, at Manden gik og søgte efter det smalleste Sted af Bækken, og at det havde han godt af; han klappede ikke i Hænderne, det maatte Komp. have set, hvis han gjorde det, thi Komp. stod lige ved B.

Komp. havde sagt, at Mandskabet godt kunde trække lidt til Siden, hvor der var smallere, men Manden, som faldt i, gik frem og tilbage og ledte efter det smalleste Sted.

Opl. Rat. Aftr.